

บทคัดย่อ

เส้นทางก้าวสู่ความเป็นเลิศทางวรรณศิลป์ของนักเขียนไทยร่วมสมัยรุ่นกลาง (อายุระหว่าง ๓๕-๕๐ ปี)	พ.ศ. ๒๕๕๒	อรอนงค์ ชากร
---	-----------	--------------

โครงการวิจัยเรื่อง “เส้นทางก้าวสู่ความเป็นเลิศทางวรรณศิลป์ของนักเขียนไทยร่วมสมัยในรุ่นกลาง” (อายุระหว่าง ๓๕-๕๐ ปี) เป็นกรอบการวิจัยที่กำหนดโดย สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม ผู้วิจัยเลือกกำหนดเฉพาะกลุ่มตัวอย่างนักเขียนรุ่นกลางที่ต้องการศึกษา จำนวน ๖ ราย โดยพิจารณาจากผู้ที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) และรางวัลศิลปาธร ทั้งในประเด็นด้านอายุที่ระบุให้อยู่ระหว่าง ๓๕-๕๐ ปี ด้านประเภทของผลงานที่นักเขียนได้รับรางวัล ซึ่งสำหรับรางวัลซีไรต์ ประกอบด้วยสามหมวด คือ กวีนิพนธ์ เรื่องสั้น และนวนิยาย และประเด็นด้านมิติหญิงชาย (gender) โดยคัดสรรนักเขียนหญิงเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒ ใน ๖ ราย แม้ว่าสัดส่วนจะมีน้อยกว่านักเขียนชายในเวทีรางวัลอยู่มากก็ตาม รายชื่อนักเขียนในโครงการวิจัย มีดังนี้ *งามพรรณ เวชชาชีวะ ปราบดา หุ่ยน์ เดือนวาด พิมวนา ไพรวิรินทร์ ชาวงาม เรวดีร์ พันธุ์พิพัฒน์ และ ศิริวิธ แก้วกาญจน์*

การวิจัยนี้ เป็นเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพที่มุ่งประมวลผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยใช้รูปแบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured interview) พร้อมวิเคราะห์แบบสอบถาม (survey questionnaire) ในการนี้คำถามได้รับการออกแบบมาเพื่อให้สะท้อนความเป็นจริงในมิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนตัวผู้เขียน ทักษะต่อสังคมการอ่าน การเขียน การศึกษาและช่องทางการพัฒนาอันนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อศึกษารวบรวมองค์ความรู้และปัจจัยร่วมที่มีส่วนเหนี่ยวนำและส่งเสริม สนับสนุน ในการก้าวสู่ความเป็นเลิศทางวรรณศิลป์ของนักเขียนไทยร่วมสมัยในรุ่นกลาง

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยเกื้อหนุนความเป็นนักเขียนในด้านพื้นฐานครอบครัวมีเฉพาะ *ปราบดา หุ่ยน์ และ งามพรรณ เวชชาชีวะ* แต่ปัจจัยร่วมของนักเขียนทุกรายคือ การได้รับแรงบันดาลใจจากงานของนักเขียนที่ได้อ่านและต้องการยึดเป็นแบบอย่าง โดยความเป็นนักอ่านส่งผลต่อความเป็นนักเขียน เพราะทุกรายล้วนได้อ่านวรรณกรรมชั้นดีของไทยและต่างประเทศ ส่วนปัจจัยเหนี่ยวนำที่พบมากที่สุดคือการขาดการส่งเสริมงานวรรณกรรมตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงปฏิบัติจากจากรัฐบาลและสังคมโดยรวม โดยเฉพาะด้านสวัสดิการนักเขียน และองค์กรดูแลลิขสิทธิ์และจัดแปลวรรณกรรมไทย รองลงมาคือระบบการศึกษาที่ไม่เน้นวรรณศิลป์หรือกิจกรรมสร้างสรรค์ทางวรรณกรรม โดยพบว่า วัตถุประสงค์ในการเขียนไม่ได้มาจากการศึกษา แต่มาจากแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ แรงขับเคลื่อนในตัวเองและประสบการณ์ชีวิต ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจไม่ใช่แรงจูงใจในการสร้างสรรค์ แต่มีได้เป็นอุปสรรคเหนี่ยวนำ แม้จะไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ นักเขียนทั้งหมดระบุว่าพวกเขาเลือกที่จะเรียกร้องจากตัวเอง เพื่อความเป็นเลิศทางวรรณศิลป์ของตน ผู้วิจัยยังได้นำเสนอฐานข้อมูลรายชื่อต่างๆ ได้แก่ ๑) นิตยสาร วารสารวรรณกรรมสากล ระดับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ๒) สมาคมนักเขียนระดับต่างๆ ๓) รางวัลวรรณกรรมระดับชาติสำหรับนักเขียนไทย ๔) รางวัลวรรณกรรมระดับนานาชาติที่นักเขียนไทยมีสิทธิ์เข้ารับการพิจารณา ๕) ผู้แปลวรรณกรรมร่วมสมัยจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และ ๖) สำนักพิมพ์สำหรับงานวรรณกรรมไทยฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษ พร้อมประมวลข้อเสนอแนะถึงแนวทางส่งเสริมความเป็นเลิศทางวรรณศิลป์ของนักเขียนไทยอย่างเป็นระบบ

ABSTRACT

This research project entitled “Path to Literary Excellence of Contemporary Thai Writers (between 35-50 years of age) is part of the research framework originated by the office of Contemporary Art and Culture. The researcher chose to study a group of subjects consisting of 6 writers selected among those who received the S.E.A. Write Award and Silpathorn Award by focusing on the age range (35 – 50 years old), genres of their literary works, and gender issues which led to the inclusion of 2 female writers though the proportion of female awardees is much smaller than that of male awardees. These 6 writers are : *Ngampan Vejjajiva*, *Prabda Yoon*, *Duanwad Pimwana*, *Paiwarin Khao-ngam*, *Rewat Panpipat*, and *Siriworn Kaewkan*. This research is explorative and qualitative in nature. It uses a semi-structured interview and survey questionnaire with the subjects. The interview and questionnaire questions are designed to obtain different dimensions of facts about writing, writer profiles, opinions and reflection on the society with regard to reading, writing and education as ideas for development. The results are systematically analyzed in order to generate a body of knowledge on factors hindering literary excellence. The findings reveal that family background is a supporting factor for Prabda Yoon and Ngampan Vejjajiva only. The similar supporting factor is the fact all subjects get an inspiration from the works of previous authors and take them as their role models. Being keen readers of highly acclaimed literature, both local and international, helps develop their writing. The most agreed negative factor includes the lack of support from the government and society in general, in both policy and practice, especially in terms of the lack of writers’ welfare and organization to deal with copyright and literary translation from Thai to foreign languages. The second most agreed negative factor is the education system that overlooks literary aesthetics and literary activities. The subjects admit that their writing materials have nothing to do with their education background as they mostly come from inspiration from nature, spiritual self-drive and life experience. The economic benefits are not their motivation to continue writing, nor are the factors holding them back. Without any support from the government, all writers confirm that they have chosen not to demand from anyone but themselves in order to reach their literary excellence. The researcher also presents six types of databases concerning the research topic : 1) list of literary journals/magazines within the Asia Pacific region, 2) list of associations supporting writers, 3) list of local literary awards, 4) list of international literary awards available for Thai writers, 5) list of Thai-English literary translators, and 6) list of publishing houses with their publications of English version of selected Thai literature. In the conclusion, the researcher also systematically proposes constructive recommendations regarding ways to further develop path to literary excellence of contemporary Thai writers.